

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra Om skønt ey nogen kand paa Jorden her opstige

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 166.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114465719744/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

<p>Vor fangne Sjæl maae længes/ Och takke den trofaste Ven/ 60 Os frelser/ naar vi trænges.</p> <p>VEL derior/ Ædle LYKKE/ dig/ Som Verdens tvang och snare Undgikst saa vel och Lykkelig/ 64 Och nu est uden fare.</p> <p>Lad være/ vj/ som vores art Och Svaghed os tildrifver/ {Pivv} Beklage maae din hednfart/ 68 Och Sorrig os omgifver.</p> <p>Lad være/ du din anden dig Til ære varst och glæde: Hvorfor hand och saa modelig 72 Din skilsmys maae begræde.</p>	<p>End dog hand før vel tit loed tee Sit Helte-mod och Hjerte/ Naar striden haardest var. Men see/ 76 Hvad gjør ey Længsels Smerte?</p> <p>Ja lad oc være/ du din Tjd Blant os forlænget kunde/ Saa var dog al din diet och jd/ 80 'Til Himlen op at stunde.</p> <p>Du varst for Dydefuld och From: Dig Jorden var for ringe. Din værne-sted och eyedom 84 Du vilde dig til svinge:</p> <p>Hvor nu din Sjæl for Ænglet er/ Och al den frihed nyder/ Som times Lifsens Ædlinger/ 88 Och du for Gud dig fryder.</p> <p style="text-align: right;">A. Bording.</p>
--	---

71.

[144]

[Den Højærværdige GUDs Mand
D. Hans Svane,
Til en vel-forskylt Ære-Minde.
Begravet den 11 Augusti 1668.]

{Zzijv} Om skønt ey nogen kand paa Jorden her opstige
Til den Fuldkommenhed/ at hand sig frj kand sig
For dig/ O Libitjn/ hand jo sin skyldighed
4 Aflegge maa til dig/ och gaae til grafven need:
Vort svage Kjød och Blood sig der paa dog forgriller/
At du saa vredelig dit dræbe-verk bestiller/
Och dennem snarist hen af Verden rykker bort/
8 Hves lefnet kunde meest i Verden nytte gjort.

J den sted du din Ret ey nær saa snart udfører/
Med dennem/ hves Udyd och Arrighed mand hører/
Och seer med hjertens harm/ at voxte dagligen.
12 Ney/ Rosen brydes af! Men Tornen staaer igien!
Vor anden Samuel och Ærche-Biskop Svane

- Du for utidelig henrefst fra Kirkens Fanc/
 Som hand med største pris har baaret oc opract
 16 Mod vrang Secters sverm/ oc hindret deris act.
 Du veedst hvad Fyrighed och Fljd hand loed fornemme/
 Til Kongens Arve-Ret och Herlighed at fremme:
 Samt och at hand ey som en falsk Abiathar
 20 Sit Ja gaf til Uraad/ men stedse trofast var.
 Du saapest/ at hand ey til den Ærche-titels Ære/
 Som Kongen hannem/ frem for andre/ gaf at bære/
 Var kommen/ uden ved de rene Dyders Jd/
 24 Som hannem hafde fuldt fra Barndoms første Tjd.
 [Zziijr] Dig var bekjendt/ hvor høyt hand stoed hos dem opskrefven
 Som elske Retvjsshed: Hvor dannis och belevnen:
 Hvor høytfornuftig/ lærd/ oprictig/ ære-kjær
 28 Och yndefuld hand var blant os paa Jorden her.
 Sin store Daniel/ hvis skrifter hand forklarde/
 Til for-skrift hand sig toeg/ och til hans Lefnet svarde
 Med Bønner/ Ædrubed och et bestandigt Mood/
 32 Hvor ved hand klippe-fast imod al Afvind stoed.
 Ja kortelig/ alt det/ som hand fornam/ at være
 Sin Gud/ sin Konning och sit Fødeland til ære/
 Det var/ och bleef/ indtil det sidste Dødsens værk/
 36 Hans ædle tankers och bedrifiers øye-merk.
- Men see/ jeg mig forseer/ med Døden her at laste.
 Naturen ofven fra befalning fik/ at haste
 Med hannem til det maal/ som er alt Kjød bestemt/
 40 Och løse kroppens aag/ som hand var under klernt.
 Hans høyt-opljuste Sjæl var alt for Himmel-værdig/
 Til her blant os at bo: Thi gjorde den strax færdig/
 Och ikke bad om frist/ men gladelig opfoer
 44 Til Himlens høye Sal och Englers Jubel-Choor.
 Der hafver den sit Hjem och Verne-bolig fundet:
 Der lefver den i Fred/ och hafver sig tilvundet
 En ævig Adel-Ret/ och Ljfsens ære-krands/
 48 Och er trind om bekled med Stjerne-pract och glands.
 [Zziijv] Saa fik da grafven her af hannem intet andet/
 End det/ som kunde dog ved magt ey længe standet: